

Tevékenységi tervek

Tervezett projektek a tevékenységekbe integrált tanuláshoz

A projekt címe: „Itt a hideg fagy és jég, sapka, kesztyű elkél még!”

A projekt megvalósulásának tervezett ideje: 2022.01.10.-2022.01.29.

A projekt tervezett indító élménye: Tea délelőtt, linzersütés!

A projekt várható lezáró élménye: Séta a Békás-tóhoz!

A projekt megvalósítása során kiemelt céljaink, feladataink:

A téli örömek sokoldalú átélése és annak megtapasztalása, hogy a hó, a jég, a hideg örömforrás is lehet.

A gyerekek koruknak és képességeiknek megfelelően tudjanak beszélni az adott évszak jellemző jegyeiről: (pl: téli hónapok ismerete, jéggel-hóval való ismerkedés, réteges öltözködés, madarak etetése)

Szerezzenek érzékletes tapasztalatokat a téli időjárásról kísérletezések során. (Pl: bőrérzékelés, tapintásos észlelés fejlesztése, hőérzet fejlesztése).

Alkotásaikban jelenítsék meg a tél aktuális jegyeit.

A projekt során kiemelten fejleszthető képességek pl:

A játékokkal, kezdeményezésekkel több területen, komplexen fejlesztjük Gyermkeinket. Fejlődik feladattudatuk-feladattartásuk, finommotorikájuk, szepérzékük, képzeletük, fantáziájuk, valamint

szociális-, érzelmi-, motoros- és értelmi képességeik is. (Verbális készségek, összefüggő beszéd, reprodukációs készség, beszédkedv erősítése.).

Munka jellegű tevékenységek

- *Dekорáció kiegészítése*
- *Naposi teendők gyakorlása*
- *Kartonok, alapanyagok előkészítése a kézműveskedésekhez*
- *Teaház előkészítése*
- *Rendrakás különböző tevékenységek után*

Játék

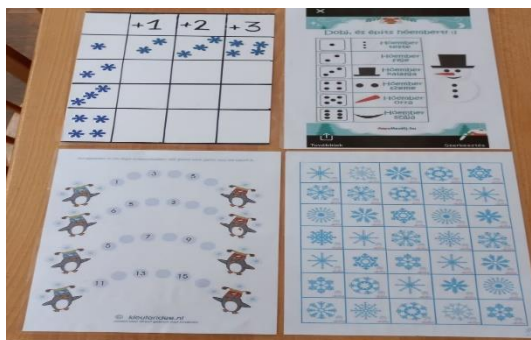
Játék feltételeinek biztosítása

- *(ötletek a játék tevékenység megsegítéséhez, kiegészítő eszközök készítése)*

- *Hóemberes számoló (csipeszelés)*

- *Hópelyhes számoló tábla*

- *Hóemberek időbeli sorba rendezése*

- *Babjátékok (sorminták)*

- *Hóember építés geometriai formák alkalmazásával*

- *Mi változott meg?*
- *Logico lapok*
- *TANGOES fejtörő*
- *LÜK*

Külső világ tevékeny megismerése

- *Alapvető környezet és természetvédelmi ismeretek*
- *matematikai tapasztalatok, matematikai játékok*

Beszélgető kör:

- *Beszélünk a téli időjárásról, téli közlekedésről, majd megfigyeljük és megtapintjuk a téli jelenségeket (hó, jég, jégvirág, jégcsap, hópihe stb...)*
- *Idő múlása: évszakok, hónapok, napok ismétlése... (halmazképzés)*
- *Megismerkedünk különböző téli sporteszközökkel: sí, korcsolya, szánkó stb...*
- *Beszélünk arról, miért kell télen melegen, rétegesen öltözni, ruhákat válogatunk. (halmazképzés)*
- *Öltöző verseny szervezünk (sorrendiség)*
- *Beszélünk arról, hogy melyik állat bírja a hideget, melyik alszik téli álmot vagy vándorol el (halmazképzés)*

Matematikai tapasztalatok:

- *Relációs szókincs gyakorlása: alá, fölé, mellé....*
- *Emlékezz rá, merre van: csukott szemmel arra kell fordulni, amerre a játékmester irányít*
- *Hosszabb-rövidebb, alacsonyabb-magasabb, kisebb-nagyobb megtapasztalása*
- *Mennyiségek: több-kevesebb-ugyanannyi*
- *Ellentétpárok: hideg-meleg, fagyott-olvadt, szilárd-folyékony*
- *Számlálás 20-as számkörben (visszafelé is), számkörök átlépése, sorszámnevek gyakorlása*

Verselés, mesélés

- anyanyelvi játékok
- beszélgető kör
- drámajátékok

Hópihe

Pihe, pihe, hópihe,
hullik, hullik lefele.
Belehull a tenyerembe,
elolvad a jó melegben.

Pihe, pihe, hópihe,
hullik, hullik lefele.
Szállingózik földre, kertre,
kicsi házunk tetejére.

Pihe, pihe, hópihe,
hullik, hullik lefele.
Fehér már az út, a hegy,
szánkót élő gyerekek!
(Weil-Jakob Márta)

Mesék:

- *Marék Veronik: Januári hóemberes mese... (Kippkopp és a hónapok)*
- *Kippkopp a hóban*
- *A magányos hóember*
- *Jónás Orsolya: Mese a hóemberről, aki barátokat keres*
- *Bócai –Sós Judit : Január*
- *Mazsola és a hóember*
- *Kovalovszki Zoltán: A világgáró kishajó és a fókák*

Verseik, mondókák:

- *Hópehely*
- *Itt a hideg fagy és jég*
- *Aki fázik vacogjon*
- *Jaj de nagyon hideg van*
- *Sarkadi Sándor: Hóember*
- *Donászy Magda: Hóember*
- *Gazdag Erzsébet: Hóember*
- *Hónapsoroló*
- *Apacuka, fundaluka*

Anyanyelvi játékok:

- *Add tovább, suttogó játék (szókincs, memória, hallás fejlesztése)*
- *Kinek a nevét mondom ezen a titkos nyelven (Csak a magánhangzókat használjuk)*
- *Ismert mese folytatása*
- *Vatta korong fújása*
- *Mesélj a képről*

*Rajzolás,
festés,
mintázás,
kézimunka*

- *Hóember készítés többféle technika alkalmazásával*
- *Hóember rajzolás és kivágás*
- *Itt a tél, itt a tél... (hóember rajz)*
- *Fonal munkák, fonás, bögre hímzés, sapka-kesztyű díszítés varrással*
- *Téli táj (mikrocsoportos foglalkozás, festés, vágás, ragasztás)*
- *Élmény rajz, feladatlapok*

Mozgás

- *a mindennapos testmozgás játécai, feladatai*

- *Kis tornászok vagyunk mi*
- *Séta a faluban*
- *Természetes járás gyorsabb-lassabb ütemezésre.*
- *Egyensúlyzó gyakorlatok*
- *Labdagyakorlatok*
- *Mozgáskotta*

Játékok:

- *Terpeszfogó*
- *Jégkirály*

- *Kácsa, kácsa*

<p>Ének, zene, énekes játék, gyermektánc</p>	<ul style="list-style-type: none"> • <i>Ha-ha-ha havazik</i> • <i>Hull a hó, hull a hó mesebeli álom</i> • <i>Hull a, hull a hótenger</i> • <i>Hóembernek se keze se lába</i> • <i>Ácsorogjunk</i> <p><i>Belső hallás fejlesztése, dallambújtatás és a halk – hangos közötti különbség érzékeltetése, ritmus taps.</i></p> <p><i>Zenehallgatás: Hóból lesz a hógolyó...</i></p>
---	--

Versek, mesék:

Gazdag Erzs: Hóember

*Udvarunkon, ablak alatt
álldogál egy fura alak;
hóból van a keze-lába,
fehér hóból a ruhája,
hóból annak mindene,
szénből csupán a szeme.
Vesszőseprű hóna alatt,
feje búbján köcsögkalap.*

Sarkadi Sándor: Hóember

*Szikrázik a hótenger
Elkészül a hóember
Hótenger, hótenger
Répaorrú hóember!*

*Seprűnyél a kezébe
Vasfazék a fejébe
Hótenger, hótenger
Répaorrú hóember!*

Donászi Magda: Hóember

[Jónás Orsofya: Mese a hóemberről, aki barátokat keresett](#)

Régen történt, egy nagyon zimankós téli napon, az erdő állatai elhatározták, hogy építenek egy hóembert. A medve és a farkas jó nagy pocakot gyúrtak ki a hóból. A nyuszi éléskamrájából kerített egy szép sárgarépát. Ez lett az orra. Róka koma egy piros fazekat hozott. Ez lett a fejfedője. A széncinegék szénrel rakták ki a szemét, száját és a gomblyukákat. Őz mama egy piros sálat és egy régi, rozoga seprűt hozott. Nagyon szép

*Hóna alatt seprűt szorít,
pedig nem is sepreget.*

*Bizony ésszel fel nem éred,
ez az ember ki lehet.*

*Hóval, faggyal nem törődik,
tűri némán, szótlanul,
De mikor a tavaszt érzi,
mint a patak, könnye hull.*

Aki fázik, vacogjon,
*fújja körmét, topogjon,
földig érő kucsmába,
burkolózzék bundába,
bújjon be a dunyhába,
üljön rá a kályhára -
mindjárt megmelegszik.*

Itt a hideg, fagy és jég

Sapka, kesztyű elkél még,

A hópihe táncol körbe,

Dér hullik a hideg földre,

A sok tócsa meg is fagyott,

Ugorj rá egy nagyon-nagyot

lett a hóember és a kis állatok is megcsodálták a munkájukat. Játszottak vele egy kicsit, és este ki-ki hazament a maga lakhelyére.

A hóember egyedül maradt a sötét éjszakában. Nagyon búsult. A holdfény, rávilágított a hóemberre, és az hirtelen meglevenedett. Elindult, hogy barátokat keressen. Találkozott egy didergő nyuszival.

Azt mondta neki:

- Én egy magányos hóember vagyok, barátot keresek, Leszel a barátom?

A nyuszika így felelt:

- Igen, leszek a barátod.

Elindultak, hogy még több barátra leljenek. Ahogy mentek, mendegéltek, találkoztak egy melegszívű mackóval. Mondja neki a maci:

- Én egy melegszívű maci vagyok, de a természet végett mindenki fél tőlem, ezért egy kicsit félek, és magányos vagyok.

- Ne szomorkodj! - mondta a hóember. - Mi éppen új barátokat keresünk, Gyere te is velünk!

Most már hárman mentek tovább. Nem messze találkoztak egy kis kenguruval. Őt is barátjukká fogadták.

Mentek, mendegéltek, és elérkeztek egy fenyves erdőbe. Azt mondta a didergő nyuszi:

- Ha már a fenyvesben vagyunk, játszunk egy jót!

- Jó játszunk! - helyeselték a többiek is.

Hógolyóztak, fogócskáztak, bújócskáztak, Jót mulattak. Éppen arra ment a farkas, aki segített az erdő állatainak megépíteni a hóembert. Látta, hogy él a hóember. Szeme, szája elállott a nagy csodálkozástól.

Hazaszaladt, és elújságolta az erdő lakóinak, hogy eleven lett a hóember, amit együtt építettek. Szaladtak az állatok, és ők is játszani kezdték a hóemberrel.

Így történt, hogy tavaszig, minden éjszaka eleven lett a hóember, és az állatok sokat mókáztak vele. Tavasszal aztán kisütött a napocska, és a hóember olvadni kezdett. Míg végül teljesen elolvadt. A helyén csak a sálja, a piros fazék, a széndarabok, a seprű, és egy fonnyadt sárgarépa maradt.

A kis állatok sajnálták és megsiratták a barátjukat. De a szívükben emléket állítottak a hóembernek, aki mindenkinek az igaz barátja volt.

A magányos hóember

Eltelet december, s vele együtt a karácsonyi ünnepek mozgalmas időszaka is elcsendesedett. Az erdő fehér pihepaplanba takaródzott, és egész nap alig mozdult valami. A tisztásról azonban egyre-másra sóhajtozás hangjait vitte szét a téli szél.

- Olyan remek az idő, csak ne lennék mindig egyedül! - panaszkodott a hóember.
- Csirip! Hogy vagy? - röpönt egy kis veréb a hóember tökfödőjéül szolgáló fazékra.
- Irgam és búrgurum! Mit gondolsz, hogy csak úgy a kalapomra állsz? Hogy fogok kinézni, ha félrebillented? - támadt rá morcosan a hóember.

Szegény apró madárka még mentegetőzni is elfelejtett, úgy megijedt. Gyorsan felröpönt a legmagasabb fenyő csúcsára, s onnan pislogott vissza.

- Hiába, ez a hóemberek sorsa - kezdte megint a hóember -, magányosan éljük az életünket.
- Szervusz, hóember! - köszöntötte ekkor rókamama. - Mondd, kölcsön vehetném pár percre a seprűdet? Szeretném elsöpörni a vackom elől a havat, hogy a fiaim kijöhessenek játszani.
- Hogy gondolsz ilyet? - fortyant mérgesen a hóember. - Hogy néz ki egy hóember a seprűje nélkül? Mindenki kinevetne, a világ csúfja lennék!

Szegény rókamama nagyon megszeppent a rádörrenő hangtól, hátracsapott füllal oldalgott minél messzebb a hóembertől.

-Ó, hogy szeretném, ha nekem is lennének barátaim, akikkel lehetne beszélgetni! - hangzott a hóember újabb sóhaja. De a hangját elnyomta néhány nyuszi gyerek kacagása, akik futva közeledtek a tisztás felé, gyorsan hógolyókat készítettek, és vidám csatába fogtak.

- Azonnal hagyjátok abba! Még a végén kiveritek az orromat a helyéből! Micsoda csúfság lenne, ha a gyönyörű piros orrom nélkül kellene mutatkoznom! - ripakodott hangosan a kis nyuszikra a hóember.
- De ezt már nem hallgathatom tovább! - reccsent az öreg fenyő hangja. - Egyfolytában azon sopánkódsz, hogy magányos vagy, közben meg mindenkit elüldözöl magadtól! Nem tudad, hogy aki barátokat szeretne, annak magának is barátságosnak, kedvesnek kell lennie? Még hogy a kis veréb elferdítené a kalapod? Ugyan már, hiszen olyan aprócska, hogy meg sem tudná mozdítani. Bezzeg ha a rókagyerekek kijöhethetnének, ha nem lettél volna olyan irigy, és kölcsönadod a seprűdet, bizonyára szívesen játszanának veled. A kis nyuszik meg nagyon vigyáztak volna az orrodra, ha szépen megkéred őket, és lehet, hogy még szívesen beszélgetnének is veled - sorolta egy szuszra a bölcs fenyő.

A hóember csak hallgatott, és nagyon elszégyellte magát. Oda fordult az egyik kis nyuszihoz, és megkérdezte:

- Elvinnéd a seprűmet rókamamána, hogy elseperhesse a vacka elől a havat?

A kis nyuszi szívesen segített. Hamarosan ott játszottak valamennyien együtt a tisztáson a hóemberrel. Mielőtt hazaindultak, készítettek maguk helyett egy kis rókát és egy kis nyuszt hóból, hogy a hóember többet ne legyen magányos.

- Köszönöm szépen! - hálálkodott a hóember. - Kedves barátaim, nagyon örülnék, ha holnap is eljönnétek hozzám!

Bódai-Soós Judit: Január

Amikor a Tél megrázza a szakállát, hullani kezd a hó a Földön. Január, a Tél középső fia, kisgyermek korában nagyon irigyelte ezért édesapját. Szerette volna, ha neki is van valami hasonló tudománya, de ahhoz persze még mindenképpen kicsi volt, hogy szakállt növelessen. Mivel azonban ez a dolog annyira érdekelte, hogy emiatt rengeteget nyaggatta szüleit, apja megengedte, hogy segítsen megrajzolni a hópelyhek mintáját.

A kis Január az elején nagyon örült ennek a feladatnak, és rendkívül ügyesnek bizonyult; szebbnél szebb mintákat formázott a hópelyhekből. Sokan megcsodálták munkáit, és gyakran dicsérgették ügyességét. Hamarosan viszont, úgy érezte, a sok dicséret ellenére is, hogy neki ez nem elég. Arra vágyott, hogy hatalmas virágokat rajzolhasson, óriási képeket komponálhasson. Fantáziája határtalan volt; lendületes, nagy íveket, ezernyi mintát, alakot képzelt maga elé, de hiába, mert ceruzájával csak apró csillagocskákat lehetett formázni, amikből csak kis hópelyheket tudott összerakosgatni. Így nem csoda, hogy egy idő után már cseppet sem élvezte a munkát, ráunt, mert szabadságra vágyott.

Volt Januárnak egy unokatestvére és egyben legkedvesebb játszópajtása: Március. Ő volt a Tavasz

legidősebb fia. Neki panaszkodott egyszer munkája unalmasságáról a kisfiú, amikor is Márciusnak hirtelen eszébe jutott valami. Kotorászott egy darabig a zsebeiben, végül előhúzott egy ceruzát, pontosabban egy fél ceruzát, és odaadta Januárnak.

– Mit kezdjek én ezzel? – kérdezte csodálkozva a fiú. – Van nekem éppen elég ceruzám.

– Tudom, – válaszolta Március mosolyogva – de ez varázsceruzza. Édesanyámé volt, de eltörött, és kидobta a szemébe. Én pedig kimentettem onnan, és most neked adom, mert lehet, hogy hasznát veheted.

– Azt mondd, hogy varázsceruzza? – kérdezte Január csilllogó szemekkel.

– Igen, édesanyám ezzel szokott szivárványt rajzolni az égre. Talán te is rajzolhatnál szivárványt vele, vagy bármi mást, hisz olyan ügyesen rajzolsz.

Január megköszönte és zsebre vágta a varázsceruzát, és csak este vette elő újra, amikor barátja már hazament. Egyedül szeretne volna kipróbálni, mert félt a kudarctól, és szégyellte volna magát, ha valami rosszul sikerül.

Kezébe fogta a kis ceruzacsonköt, és megpróbált vele szivárványt rajzolni az égre, amint azt nagynénje teszi, de hiába próbálkozott, nem járt sikerrel. Már éppen el akarta hajítani a haszontalannak tűnő eszközt, amikor észrevette, hogy a Földön, a házak befagyott ablaküvegein megjelent a szivárvány íve, pontosan úgy, ahogyan ő rajzolta.

Megörült a felfedezésnek, de nem volt benne biztos, hogy ez csakugyan az ő keze munkája, ezért gyorsan rajzolt egy kis virágocskát, és csodák csodájára, ez a kis virág is rögtön megjelent a házak ablakain.

„Nagyszerű, – gondolta – most végre szabadon rajzolhatok, amit csak akarok!” És valóban így lett. Egész éjszaka dolgozott, és reggelre, mire felébredtek a Földön az emberek, szebbnél szebb jégvirágok borították be ablaküvegeiket.

Ettől a naptól kezdve, a jégvirágok rajzolása lett Január kedvenc időtöltése, és mindenki, aki látta, nagyon meg volt elégedve munkáival.

Amikor a Tavasz meghallotta, hogy mi történt, megajándékozta unokaöccsét egy egész készlet varázsceruzával, hogy Január az ő ablakaira is tudjon mindig jégvirágokat rajzolni.

Énekek:

1-d

Ká - csa, ká - csa, öz - vegy ká - csa, Ke - res - sen ma - gá - nak!
Ki a pár - ját nem ta - lál - ja,

Hóembernek se keze se lába,
Hóembernek pici szeme szén.

Lustán pislant, fadugó az orra,

Vásott kannát visel a fején.

Hóembernek se keze, se lába, Piano

By PianoSheets

Gryllus Vilmos: Hóapó

Hóból lesz a hógolyó
Hógolyóból hóapó
Hóapónak pókfiása
Pókfiásán a mellkasa
Mellkásán a gömb feje
Gömbfején a kő szeme
Szeme alatt répaorr,
Orra alatt szén-mosofy
Szén-mosofya hirdeti
Dombon állni jó neki.
Dombról csúszni most a jó
Szánkót húz a kjs Janó
Hopp, mögéje, van helye
Szánkózzunk le ővele
Völgybe síklunk, hóha-hó
Csúsz utánunk, hóapó!
Csúsz utánunk, hóapó

Ha-ha-ha havazik,
he-he-he hetekig.
Hu-hu-hu hull a hó,
hi-hi-hi jaj, de jó!